

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y REDACCIO

LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. 3 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 »
Estranger. 18 »

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

JOCHS FLORALS. LAMINA POSTUMA DE PADRÓ.

Un tiempo fué que en música sonora
gloria y amor el trovador cantó.

LA GUERRA.

¡Ja la tenim armada!

«Al mon hi ha massa gent: la terra no dona prou per mantenir-la: l'industria t'è sobra de brassos: l'existència del un fá estar fiach al altre: es precis espurgar l'arbre de l'humanitat.»

Aixó mateix ó una cosa semblant deuen haver dit los promovedors de la guerra de Orient.

Hi ha homes que com los antichs Dèus, y alguns Dèus moderns dels pobles salvatjes, necessitan y exigeixen lo sacrifici de víctimas humanes, per conservar lo seu prestigi, y continuar las adoracions que 'ls dirigeixen.

¡Oh ignorancia! ¡Oh fanatisme!

Fá sigles y més sigles qu' es reconeguda l'idea de justicia.

Fá sigles y més sigles qu' es reconeguda també l'idea de fraternitat.

Y no obstant aquestas ideas qu' invocan tots los poders y tots los pobles, aquestas ideas generosas que surten dels llabis de tots, vé que s' olvidan y com los astres sufren un eclipse.

Quan aixó succeheix, ploran las mares, los fills son arrencats dels seus brassos, se 'ls dona un' arma, se 'ls emborratxa ab la paraula *gloria*, y al fum de las descargas y al foch de la pólvora, se desencadenan las passions, com en l'atmosfera las tempestas; y quant lo vent desvaneix la fumerada, lo camp de batalla queda cubert de restos palpitants y de cadáveres.

¡Trist resultat de la guerra! ¡Unich resultat que 's toca!

..

Perque.... vamos á veure. ¿De qué 's tracta?

Hi ha un emperador qu' enveja 'ls estats de un altre emperador.

Es igual á un vehí qu' enveja 'l camp del vehí.

Tot lo demés son excusas, tot lo demés se practica únicament per donar á la descarnada ambició una sombra de rahò y de dret.

Fins are s' ha dit que Turquía oprimia als cristians: que Turquía no era digna de ser nació europea pèl despotisme dels seus governants: que Turquía havia de cambiar de modo de ser.

Y Turquía cambia de modo de ser, concedeix als cristians tots los drets mateixos que als mussulmans, estableix reformas; cedeix á la presiò de tota l' Europa.

¿Qué falta are per declarar la guerra?

Res: una friolera. Basta dir que tu m' has mirat malament; que la contestació que m' has dat es massa forta; que jo no torno endarrera la paraula que t' hi dit: que aixó m' ataca la dignitat: qu' es una qüestió de honra: y que l' honra de una nació demana sanch.

Y ¡barrabum!

Ja la tenim armada.

..

¡La créu y la mitja lluna!

Vels' hi aquí un altre motiu molt important.

Se tracta de saber si en las cúpulas de las mesquitas de Constantinopla t'è de haverhi una créu ó t'è de seguir haventhi una mitja lluna.

¿Qué 's pensan que no interessa aixó de la créu y de la mitja lluna?

Vegin si interessa, que are com are dos po-

bles s' han armat fins á la nou del coll, ab l'únich objecte de rómpressela.

Y encare aixó fora bèn poca cosa, si no n' hi hagués un' altra.

Aném'la á veurela.

..

Figúrinse que 's cala foch á un subterrani ¿Qué veuen desseguida?

Alarma als pisos de sobre: mobles y matalassos que baixan pèls balcones; gent desafortada y despavorida: los uns grochs com la cera, los altres ab las camas cegadas, desordre, consternació, desori.

Lo subterrani es Turquía: los pisos de sobre las naciones mes próximas.

Lo foch creix: los sostres se desploman y 'l foch s' aviva: del un pis passa al altre; no respecta res, surt per las finestras y balcones, calsina las parets, forada l' últim sostre, s' aixeca per sobre 'l terrat y comensa una pluja d' espurnas.

Ja la tenim armada.

Las espurnas cauhen sobre las casas vehinas y 'l mar de flamas que comensa en distintas parts, se reuneix y pren proporcions espantosas.

Alló era una mansana: ja no existeix.

Lo conjunt de mansanas formaba un barri: ja ha desaparegut.

Vels' hi aquí la guerra.

..

Vostés dirán. Aixó no pot succehir ¿qué per ventura no hi ha *bomberos*?

D' aixó plora la criatura, de que en la guerra los bomberos faltan.

Si las bombas hi acudeixen, per comte d' aygua, llensan petróleo y l' incendi creix y s' aumenta, y creixen y s' aumentan las desgracias.

¿Quin espectacle l' endemá pèl qui va tenir la idea de calar foch al subterrani!

Un desert de cendras, una montanya de cadáveres, un mar de llágrimas, una legió de mutilats, un núvol de corps, buscant l' aliment entre las víctimas que á causa de son número inmens no han pogut ser enterradas!

¡Viva la gloria!

..

¿Van entenent lo qu' es la guerra?

Y pensar que aquesta que no es la primera, no será tampoch l' última!

Y pensar que tantas desgracias son completament inútils!

Y pensar que tot aixó succeheix per saber si en las cúpulas de Constantinopla t'è de haverhi una créu ó t'è de seguir haventhi una mitja lluna!

Jo hi posaria un cap de bé, símbol de l' humanitat.

P. K.

CÉDULA.

(Á LAUS-TIBI-CROSPIS.)

Per si acás tu no coneixes la nineta que jo estim', aquí van las sevas senyas, punt per punt y fil per fil.

Edat, com todas las donas que van cercant un marit; divuit anys diu que t'è ella; las amigas trenta cinch.

Estatura; cuasi cuasi, com la geganta del Pi, puig la L y la i 'ns dihuen quan aném junts, los vehins.

Cabell: segons la pintura y 'l color dels anyadits; Ulls: l' un negre com la mora, y es per llogar l' altre pis.

Nas; molt mes abultat que 'l mèu, y aixó que 'ls que me l' han vist dihuen que 'l del rey Fernando, aprop del mèu, fora fiach.

Cara; enterament rodona, peluda com un conill, y unstals clots, qu' en cada un hi cap d' aygua un còssi y mitj.

Color; segons quinas horas: molt moreno al demati, blanch de llet es á la tarde, y entre-mesclat á la nit.

Las senyas particulars dihuen qu' encar que te dits, no sap agafar l' escombria, ni 'l fregall, agulla y fil.

Ja sé qu' ab aqueixas senyas, ne trobarás tu cent mil; pero no, si t' anyadeixo, qu' es mes rica que'n Rotschild.
E. X.

Per abundancia d' original no podém donar en lo present número lo catòloge de obras y objectes artístichs y literaris que ab gran número s' han reunit ja per la loteria á favor de la viuda y fills del malaguanyat Padró.

S' admeterán objectes fins lo 15 d' aquest mes; y ab lo rebut y lo que sabem falta entregarse, se reunirá un conjunt d' obras de molt mérit y de gran valor.

En lo próxim número extraordinari que publicarem dimecres, donarem compte de dits objectes.

Que se 'ns tornarà la religió pura, ha dit en Cheste, si arriban á maná 'ls madurs.

A veure que hi dirán los capellans que cada dia la destilan desde la trona, quan llegeixin aixó que 'ns vé á dir que la religió que 'ns venen, no es legítima ni sense mescla.

Sobre tot no 's mudin, ni procurin fer goig. ¿Perqué? dirán vostés.

Perque si 'l govern se 'n adona, posará un dret sobre l' anar bonich.

Y sino vegin lo que ha passat. Ha vist en las varias exposicions que are últimament s' han fet, que las industrias feyan goig, donchs que paguin un 15 per 100 mes de contribució.

Ha vist á Madrit que 'ls vins exposats daban gust de veure, donchs que paguin un 4 per 100, si volen surtir d' Espanya.

Aixó sí, ha suprimit l' impost sobre 'ls caruatjes de lujo.

Y ha fet bé.

Ja anirém á péu tots los espanyols, sobre tot, si ab la debilitat, las camas no 'ns fan figa.

A Granollers s' ha constituhit una societat coral y en varias poblacions se n' están organisant d' altres.

L' idea de 'n Clavé, fins després de la mort d' aquest, germina.

Però hi ha un' altra consideració.

La política conservadora espèl poble la causa de molts ma's.

Y ja u' diu lo ditxo: «Qui canta 'ls seus mals espanta!»

Lo senyor Faura ha pres una resolució. Los fanals de la Rambla s' apagaban a las dotze; are estaran encesos fins a la una. Nosaltres sabiam qu' en Girona retiraba a las dotze. Are tractarem de averiguar si en Faura retira a la una.

Y quan haguem d' elegir un arcalde nou, ne buscarem un que de la nit ne fassa dia. Aixís potser no anirem a las palpentas.

Los recomanem una obra important, verda-derament important.

¿Qui no ha sentit a parlar del jove poeta don Joaquim Mª Bartrina?

Dotat de una imaginació viva, ningú 'l guanya per originalitat, per agudesa, per xispa, per verdadera vena poética.

Ab lo titol de «Algo» va fer alguns mesos endarrera una edició de sas poesias, que s' agotá al poch temps. Van ser mes los qui van quedar-se ab las ganas, que ab lo gust de llegirlas.

Del *Algo* se n' ha fet una segona edició que avuy mateix se posa a la venta pública. Dech advertirlos que está aumentada ab doble número de poesias, totas ellas dignas del ingeni de son autor.

Lo tomo magníficament imprés, conté 200 planas y costa vuit rals.

Lo trobaran a casa 'n Lopez, Rambla del Mitj, 20.

Diu que 'ls turchs pensan conferir lo mando de las sevas tropas al mariscal Bazaine.

Bazaine va capitular en Metz estant al frente de 180 mil homes.

Ja'u veuhen: lo papa comensa a tenir rahó: los turchs guanyaran, sobre tot si en Bazaine 'ls mana.

A Fransa están preparant una magnífica exposició universal.

¡Pobres francesos, que pleguin!
La verdadera exposició avuy dia está en l' Orient.

Molts turchs y molts russos están *exposats* a anarse'n al altre barri en tren directe.

Una de las primeras lleys que 's someterán a l' aprobació del Congrés, sera una ley de imprenta.

«Ley de imprenta en puerta... garrotazo a la vuelta.»

Quan en Cánovas cayga del ministeri, recomano als madurs que vajan a buscar per formar govern, al arcalde de Breda.

Figúrinse si tē 'ls procediments conservadors en la massa de las sanchs, que 'l dia de la festa major, perque dos joves de bon humor varen permétre's una broma y un guardia civil tractava de treure'ls a trompadas, al veure que 'ls presents hi intervenian per posarhi la pau, va privar lo ball y totas las diversions.

Aquest arcalde seria capás de suprimir la vida, per por de que pogués haverhi alguna malaltia.

Avants de rompre las hostilitats, lo Sultan y el Czar han passat revista a las sevas tropas.

Ja veurém quan soni l' hora de las trompadas de debó si 's deixarán veure 'l Czar y 'l Sultan.

Cosas que no mes se veuhen a Espanya.

Van a enmatllevar quartos al Banch y 'ls deixan al tres y mitj per cent.

Lo Banch ne necesita: acuden a deixarni y 'ls ne pagan lo set per cent.

Ja'u veuhen: no hi ha necessitat d'aná a portá 'ls quartos a casa de D.ª Baldomera.

A Tarrassa s'ha fundat una caixa de ahorros. ¿Y volen di que anirá bé?

¿Y volen di que encare hi ha personas que poden ahorrar?

Diuhen que la nova ley de imprenta es molt robusta.

Será tan robusta com vulgan; pero que 'm dónguin una mica d' airet de llibertat, y si no s' encostipa que 'm pelin.

En l' Hospital de Balaguer ha mort la mestra d' Algerri.

¡Pobres mestres!
Obligats a ensenyar de llegir y escriure.
Y a *ensenyar* ademés la seva miseria.

Las mesquitas de Constantinopla están plenas de creyents que van a sentirhi predicar la guerra santa.

Jo 'm creya que eram no mes a Espanya que teniam capellaas de Flix y de Santa Cruz.

Encare que retrassada devem consignar la següent noticia.

Una companyia de cómichs treballava a Palafrugell las tardes de quaresma.

A l' iglesia hi predicaba un capellá.
Y l' arcalde va negar als cómichs lo permis per fer funció.

Y no obstant succehi lo següent: Totas las festas en que no hi havia teatro, no mes anavan a l' iglesia quatre vells y mitja dotzena de beatas.

¡Ah, macatxo! Si jo arribó'a sè arcalde, faig arrasar la població, menos la casa de la vila l' iglesia y casa meva.

Al entrar Russia en territori turch, declarará que no pensa en l' aneixó.

Está bé: a un soldat de un soldat de un soldat.
Quan hi entrará, no dupto que no pensi mes que en guanyar.

Ab l' aneixó no s' hi pensa, sino després de la victoria.

Diu un periódich de Madrid:
«A Espanya hi ha dugas nacions: una que va a l' iglesia y un' altra que va als toros.

«Y la que d' en tant en tant va a las trinxe-ras, no s' hi conta?»

En defensa de l' acta de 'n Maissonnave, Castelar va pronunciar un discurs eloqüent com tots los seus.

L' acta de 'n Maissonnave va ser desaprobada.

Mes: Castelar demanava que s' esperessin, que vindrian documents y podrian enterarse 'ls diputats y obrá ab justicia.

La majoria no s' entén de rahons: la majoria no escolta mes qu' en Cánovas.

Per fer una majoria aixis jo no 'm donaria tanta pena.

Jo portaria al Congrés una grossa de cunillets de guix, d' aquells que ab lo cap diuhen sempre que sí.

SÚPLICA.

AL POETA QUE 'N LOS JOCHS FLORALS D' ENGUANY SIGA PREMIAT AB LA FLOR NATURAL.

Acerba pena
mou cor omplena,
com freda llosa
mon pit aplana;
y neguito-a
¡perdo la ganal!
Per mes que canto
¡ay! gens l' espanto;
si d' acás ploro,
li es regositj!
perque jo 'm moro,
per un desitj!

Desitj que anhela
la jovencela,
vanitat meva
de noya maca,
que ardent s' eleva:
¡só currutaca!
Sols tu poeta
del tot completa
pots fer la feyna
que 'm curi 'ls mals,
fentme ser Reyna
dels Jochs Florals.

Per conquistarte,
vaig a centarte
de ma persona
las maravellas,
puig só una dona
de prendas bellas.
Engany, ni trampa
may en mi campa,
que de las modas
faig cas omis,
y ni per bodas
dich rés postis.

Sempre rojetas
tinch las galletas,
¡may m' enfarino!
me 'n don' de menos,
ni m' emblanquino
jo ab llet de Venus.
No m' entabana
la moda humana,
tinch altra feyna,
desitjs mes alts,
com... lo ser reyna
dels Jochs Florals.

Las caballeras
de calaveras,
ni d' altras nenas,
al cap jo 'm poso;
sols duch las trenas
de que dispo.
Tothom qui 'm mira
per mí delira,
per lo senzilla,
pues per lo mon,
porto faldilla
sens polisson.

Y ab tot pateixo,
pues m' enflaqueixo,
de una manera
manera y modo,
que desespera,
que m' incomodo.
Sols tú, poeta,
del tot completa
pots fer la feyna
que 'm curi 'ls mals
fentme enguany Reyna
dels Jochs Florals.

MARGARIDETA CARBONERA.

Lo Conde de Cheste ha dit que 'ls liberals eram moluscos impertérrits.

¿Que tal? ¡los ha agradat aquet terminillo?
No 'ls sembla que 's pot posá al costat de 'ls folicularios de temps endarrera?

Aixó de moluscos impertérrits, deu haverho dit perque quan los conservadors nos volen fé ab arrós, no 'ns volém obrir.

Lo Papa s' ha declarat a favor dels turchs.

Los russos tenen a sobre la ma de Deu, ha dit. Los turchs tenen 'l tifus ficat entre l' exercit, diu un periódich.

A veure qui matará mes gent, la ma de Deu ó 'l tifus.

Lo nostre ministre d' Hisenda deu ser molt aficionat al nam.

De totes maneres vol que del such de rehims no 'n surti d' Espanya ni una gota.

Un trasnotxador, al veure que 'ls fanals duravan fins a la una, esclamá:

Un moro dels que vénen sabatas l' altre dia mentres estava contractant un parell ab un senyor, arreplega 'l genero y fuig esbarat per un carreró.

—Home, que t' hi preguntá 'l comprador. En aquell moment passava pel seu davant una pareja de municipals de caball.

Devant de la creu lo diable. Així ho diu lo ditxo.

Darrera de la mitja-luna..... la pilota.

En lo café: Un parroquiá: —Mosso, portim una copa de rom.

Un predicador en lo mes de maig, estava cremat de que las hijas de Maria, cantessin a l' iglesia.

Y tenia rahó, porque 'u feyan molt malament. Un dia desde la trona, y en la meytat del sermó, dirigintse a la verge del altar, esclamá:

Las noyas no ván cantar mes y tothom vá admirarse del miracle.

Acabat lo sermó, 'l predicador va regalar un roquet nou al sagristá, per lo bé que ho habia fet.

Uns quans joves de bon humor ab la mania que are hi ha per recullir quartos pel diner de San Pere, han obert una subscripció que la titulan;

«Subscripció papa.» Y ells diuen: —Una papa, en catalá vol dir una mentida; y papa es ademés tercera persona del singular del present de indicatiu del verb papar, que vol dir menjar.

A Fernando Póo s'ha ressentit bastant la salut pública.

Qui tingúes una bona remesa de liberals per enviarhi!

Lo govern rus ha supés al Gelos. Igual que si allá fos ministre en Romero Robledo.

Encare que de golós ja n' es prou lo govern de Russia, y no necessita competència. Mirin si n' es, que tracta d' empassarse a Turquia de una xuclada.

Una noya pelegrina que l' any passat vá aná a Roma, deya a sa amiga Corina, —Ves' hi, creume, s' hi fá broma.

Y al vapor qu' eram nosaltres regnava tal caritat, que 't dich la pura vritat, allí 'ls uns eram pèls altres.

—«Siscentas mil botellas! deya un entusias-ta del mam, al entrar en l' Exposició vinícola de Madrid.

Y l' hi contestá un barceloní. —«Exposició d' aigua? Cad' any n' hi ha una ó dugas a Barcelona, quan plou y surt de mare la riera de 'n Malla.

En concepte de sal, demana 'l ministre d' Hisenda una pesseta per barba a cada espan-yol.

Jo no sé qui té mes sal, ell en demanarla, ó nosaltres en darla.

¡Pobre govern! Ja té de demaná la pela. Com en Cárlos Altadill.

CANTARELLAS.

Son tas manetas com luda ta cara es de polvos plena: vet' aquí noya 'ls articles per fregá una llumanera.

Ab dos mesos tres carbassas diu que has dat ab molt primor; si aixis sempre hu fás. nineta, pots dir:—«Las vench a tres dos.»

Diu que 'm vols dá una sorpresa. ¿De veras ho dius Ignés? Regálam quatre cents [duros y ben grossa la tindre.

¡Que n' ets de maca nineta! ¡qué n' ets d' hermosa, m' aymia! Lo dia en que tingas dot, no t' en descuidis, avisa'm

SOLUCIONES

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚ MERO.

- 1. QUADRO DE PARAULAS.—C I R I I M A N R A V E I N E S
2. SINONIMIA.—Cap.
3. ESCALGA-CERVELLS.—Senyora y majora.
4. ANAGRAMA.—Pera.—Paré.—Pare.—Pera.—Rapé.
5. XARADA I.—Ma—qui—na—ri—a.
6. IDEM II.—Vi—o—la.
7. ENDAVINALLA.—Feto.

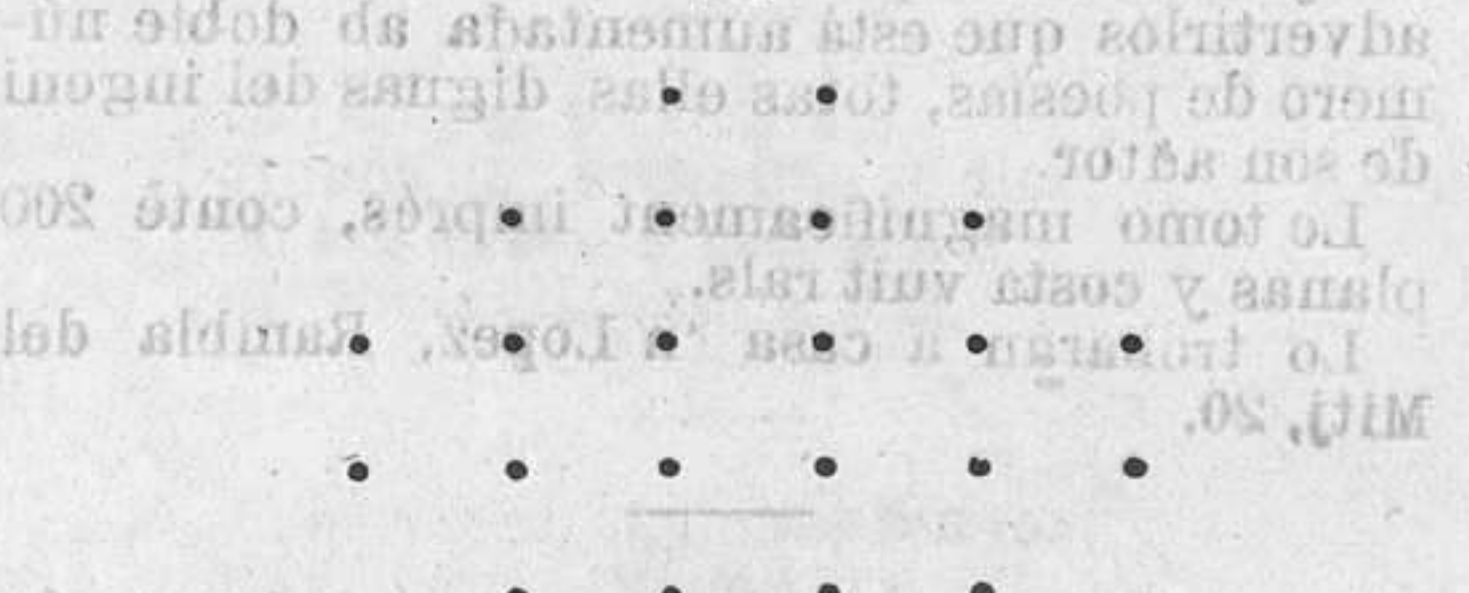
Totas set solucions las ha endavinadas lo ciu-tadá Col y flor: n' han endavinadas 6 los ciu-tadans Panotja, Estripa quentos, Mestret y F. Guasch; 5 los ciutadans Francesch Vergonyós; ¿Que 't sembla?, J. R. y M. y Militar per forsa: 4 los ciutadans Escalfa-peix, Dos estudiants, G. Llimona, Cama-lluvent, Tres Ches, Marlet, X. de Llardons, Enriqueta S. y O., Rata pin-yada y R. Pícolis: 3 los ciutadans M. Batlle, E. Estapé, Ego sum, Clotilde y Mariano y R. Pitita: 2 no mes los ciutadans Alfonso VII, Noy gros de Reus, Promés de la geganta, Puig y la C., Rey d' oros, Un Quech y Toca-son del Ar-bós: y no mes que l' P. C. (a) Misto, General, Kero, Carlí y Juli Vert.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciu-tadans Ralip, Sipari, Bohémica y Mestret. Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen. Ciudadá Quech: Hi anirá l' acudit.—R. Pícolis: Y alguns trencas-closcas de vesté.—P. L.: Aceptat l' epigrama.—Francesch: Publi-

carém la sinonimia.—Guard y Ota: Al veure la poesia que avuy envia, també copiada, hem tirat la carta al cistell sense acabar de llegirla.—E. Comas: L' hi agraheim l' envió.—J. B.: Ha endavi-nat perfectament l' idea: ja la sabiam; pero no voliam esposarnos, que are la pell corre perill.—Bohémica: Insertarem quasi tot lo que 'ns envia.—Sipari: Queda complascut: lo altre mirarem de insertarlo.—Ralip: ¿Vol dir que aqueixes epigramas son de vosté? contestius que voldriam saberho de cert.—Tocason del Arbós: Hi anirá un geroglífich.—Ciudadans Andarín, J. R. M.: ¿Que 't sem-bla?, F. Guasch, Panotxa, Tres Ches, Didot, Sensitiva, Capona, Ego Sum, Pepita, E. Marquet, Parent de 'n Pitimíni, Alfonso, F. F. y C., C. F., Brayelona, Pintor de M. de R., Tocinaire de Vilanova, Pairot, Noy maco, Macarró, Requiescantipace, Lau-sap, Vicentico, Bella y Cartaginés, Pep arnufus, Cairol, P. Vilá, Peicarpio, Noy de Sans, J. Maristany, B. de Coral, Embolica-tronas, Keró, P. C. (a) Mister, Roy d' oros, Promés de la geganta, Noy gros de Reus, P. Pitita, Alfonso VIII, Enriqueta S. y O., X. de llardons, Dos estudiants, Escalfa peix y Militar per forsa. No'ns seaveix lo qu'envian.—Ciudadá Negre: Hi anirá la poesia.—Grapinell: Idem sinonimia y tortura.—Gall inglés —Idem gero-glífich.—Jo hi era: Idem Dolora y algun' altra cosa.—F. T.: Igual que 'l quadrat de paraulas: Azulina: Hi anirá 'l geroglífich.—Va-lentí Julivert: No mes que un epigrama.—Perico Matafassé: Idem la poesia.—Crich-crach: Publicarem lo quadrat de paraulas.—B. S.: Idem la cantarella.—Un simplet: Hi anirá 'l problema.—Pití: Sentim que 's prengui las cosas d' aquesta manera: si té interés en que hi vaji, fassi un suelte concret y curt.—G. Pitimi-ni: Hi anirá l' amolino.—M. Prunedá: Una cosa es adular y wa altre callar aquellas cosas que ó bé son perillosas ó bé no son de l' indole del periódich: sobre fets concrets fassi 'ls sueltos que vulga y envihiis.—P. S.: Hi anirá 'l trencá-closcas.—M. Cade-net: Idem problema.

OCTÓGANO DE PARAULAS.

Omplir los pichs ab lletras que llegidas hori-zontal y verticalment digan: la primera una nota de la solfa, segona un nom de dona, ter-sera un peix, quarta una cosa que fa la mar, quinta un dels primers homes y sexta una carta.

VANO DE LA ROSETA.

SINONIMIA.

Per dalt de una tot passava y á n' en tot ne veig veni, que juntantse luego ab mí me vá esplicá 'l perque anava. Una gran tot ne portava y al veure un gran arbre allí, ab la tot, tot de camí tot que tot ¡coma s' afanyava!

DEIXEUMHI SER.

PROBLEMA ARITMÉTICH.

Cert dia un casador trobantse en un bosch y no sabent la hora que era, se li va ocurre per curiositat preguntá a un pastó que passava en aquells moments per allí y va dirli.—Bon home. ¿Sabriau dirme quina hora es? y lo pastor respongué.—Promte hu podré saber, si la hora qu' es, la multiplica per 5 y del producto ne treu 2/5 y 1/3 li quedará la hora que es, mes una. Pregunto ¿hauria estudiat quebrats lo bon pastó?

MÚSICH DE CORDA.

XARADA

La tres-segona-tercera va dir a la tot: Dos tres, en aquell hu que gros es, per negarli una friolera va pejar's hi 'l meu promes.

RALIP.

ENDAVINALLA.

Me tallan sens ferme sanch tinch mols ulls pro no hi veig gota, si á mes té dich que te 'm menjás, pots endavinarne prompte.

CAMPANA DE REUS.

(Las soluciones en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 36.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.